

Abonamentele să se adreseze la Welker J. Budapest VII., Hársfa u. 33. Iar seriierile
tot acolo la adresa lui Mihai Brumar.

La seceris.

Vremea secerişului
A sosit, char Domnului.
Hotarele-s încărcate
Cu spici coapte de bucate,
Bogat sărac se bucură,
Inimile se usură.

Şi-acum precând secerişul
Înbucură pre. tot omul,
Este vrednic de gândit:
Ce mult Domnul ne-a iubit.
Cum El de noi se 'ngrijeşte,
Şi hrană ne pregăteşte.

BUDAPEST
1911. JUL. - 5
ÁTVETTE

*Oh Părinte ceresc Doamne,
Laudă ție pentru toate!
C'a ta binecuvântare,
Întrece-ori ce meritare;
La buni' răi tu dai de toate,
Necătând la-a lor păcate.*

*Doamne noi ne rugăm ție,
Dă-ne și de-aici înainte,
Hrana noastră ca 'n trecut
La suflet că și la trup;
Și 'n împărăția ta,
Las' ca să putem intra.*

Secerișul cel mare.

„Fiul omului va trimete
pre ingerii săi, și aceștia
vor aduna din împărăția
lui toate scandalele și pre
cei ce fac nelegiuiri; Și-i
vor aruca în cuptorul de
foc; acolo va fi plângere
și scrișnirea dinților.
Atuncea dreptii vor stră-
luci ca soarele în împă-
răția Părintelui lor.“ (Mat.
13. 41—43.)

Cu aceste cuvinte se sfârșește pilda Mântuitorului despre omul, care a semănat sămânța bună în țearina sa, dară neamicul venind noaptea, precând dormiau oamenii, a semănat neghină. Servii i-au zis: „Doamne!... Voești dară să mergem și să le plivim?“ „Nu, că nu cum-va plivind neghinele, să smulgeți și grăul împreună cu dânsule. Lăsați pre amândouă să crească împreună până la seceriș, și la timpul secerișului voi zice secerătorilor: Pliviți întâi neghinele și le legați snopi, spre a le arde, iar grăul adunați-l în grănarul meu.“

Aceasta e icoana ce mai vie despre starea de azi a omenimei și despre sfârșitul fie-căruia. Azi crește la olaltă neghina cu grăul, fiii diavolului cu fiii lui Dumnezeu. Pământul e țarina lui Dumnezeu. El numai bine seamănă, numai sămânță bună și curată împrăștiă, vestește sfatul său părintesc, dară cei mai mulți ascultând de șoptirea vicleanului șerpe aleargă după

mărire, bogăție și bucurie trupească și timporală. Dumnezeu ne îndeamnă la iubire unul cătră altul, dară cei mai mulți sunt conduși de o ură și învidiă sălbatică. Părintele cel ceresc ne sfătuește să trăim unul spre binele altuia, dară mulțimea e condusă de un egoism extrem, apăsându-se și înșelându-se unul pre altul pentru interesele sale particulare. Cu un cuvânt două feluri de oameni trăiesc pe acest pământ, cari astfel se deosebesc unii de alții despre cugete, cuvinte și fapte, ca grăul de neghină.

Dară azi încă suntem la olaltă.

Grăul e de folos, ba de trebuință stăpânului și pentru aceea la seceriș îi gătește loc, apoi îl adună în grănarul său. Neghină, ca ceva rău, fără de preț, ceva fruct zădarnic și stricăcios, se aruncă în foc.

Cugetați iubitorilor la aceea, că Domnul nostru, adecă Mântuitorul Isus, văzând, că secerișul se apropie, sus în ceri gătește loc, grănarul sufletelor fericite, împărăția cerurilor pentru poporul său răscumpărat, pentru următorii săi, pre cari îi consideră (so-cotește), ca stăpânul pre grăul cel mai prețios. Dumnezeu se bucură de fiii săi supuși și ascultători, cari cu încredere fească se lipește de cuvintele Lui. Dumnezeu iubește mult pre aceia, cari în viața lor pământească se silesc a-i servi Lui și a-l mări pre El. Da, are trebuință de ei, ca omul de grău, și îi va lua la sine, că sunt potriviți între oastea cea cerească și îi va așeza pentru totdeauna în împărăția cerurilor.

Dară cari sunt aceia, cari, ca neghină, vor ajunge pe focul cel etern?

Toți am zice, că noi nu. Dară cuvintele Mântuitorului ne spun lămurit, că „pre cei ce fac nelegiuiri, îi vor arunca în cuptorul de foc...“ Așadară aceia, cari umblă contra legii lui Dumnezeu și astfel săvârșesc nelegiuiri. Aceștia sunt ucigașii, desfrânații, furii, lacomii, mincinoșii și toți cei ce nu ascultă și nu umblă după poruncile lui Dumnezeu.

Iubite cefitorule! Când cetesti aceste, oh nu grăbi mai departe, ci stai puțin și cugetând la secerișul cel mare întreabă-te, unde va fi locul tău? în cuptorul de foc, sau în grănarul cerese, unde dreptii vor străluci, ca soarele? Crezi cuvintelor sau scripturi? Urmezi lor într-o parte? Venit-ai la Mântuitorul, ca să-ți ierte păcatele? Urit-ai lumea aceasta amăgitoare și trecătoare? Desbrăcat-ai omul cel vechiu cu toată petrecerea sa deșertă, adecă: schimbat-ai vorbirea, cugetele și faptele tale, întreaga ta viață, pășind pe calea cea îngustă, pe care numai puțini umblă?

Oh, dacă ai făcut aceasta, fii liniștit și cu aceea credință, că Mântuitorul tău acum îți gătește loc și în curând va veni după tine, ca să întri în bucuria Lui.

Până atunci așteaptă-l, priveghind în rugăciuni!

Cătră luptători.

Sus fraților, sus la lucru,
Că vremea a sosit!
Vedeți cum gloata sătani,
La luptă a pornit.
Nu 'ntârziati, deci să grăbiți
Lui Isus să-i urmați!
Că trebuie să 'nvingeți azi,
Sus dar', să vă luptați!

Sus fraților, sus la triumf,
Că vremea a sosit!
De zăboviți, veți fi învinși,
Plata n'o dobândiți;
De Domnul vost nu vă lăsați,
Tot lângă el să stați!
Așa astăzi veți triumfa,
Sus dar', să vă luptați!

Cătră cei indoielnici.

Cel ce șovăiești,
În Christ să crezi,
Cel ce șovăiești
Ca să-i urmezi,
Să nu grăiești așa:
N'am vreme acuma,
Altă dată-oi urma,
Acum nu pot.

Cel ce șovăiești,
Acum să vii!
Cel ce șovăiești,
Scăpat să fii.
Ușa 'ncă-i deschisă,
Îngerii te chiamă,
Pretinii te 'ndeamnă,
Oh dar' vină;

Cel ce șovăiești,
Timpul fuge,
Cel ce șovăiești,
Moartea-ajunge;
Cu șovăire-atunci
Nimic nu poți s'ajungi;
Că la județi te duci,
Și-a fi târziu.

Indemnări pentru cei îngrijorați.

În luntrea credinței tale
Să-l iai pe Isus frate,
Plutește cu coraj numai,
Lasă grijea de-oparte.
Pe marea vieții apoi,
Poate veni ori ce vișor,
De te-amenință valul,
Nu te teme, fi'n liniște,
Că nu te lasă Domnul.

Deși în timp de pericol
Într' ajutor nu vine,
Nainte numai și atunci,
Că Domnul e cu tine.
Ori cum să urle furtuna,
De-ar fulgera tot întruna,
Luntrea-ți scutită este,
În ea-i Domnul, Valul vântul
El toate le oprește.

Dar treaz să fii, și ne 'nceat
Te roagă, priveghiază;
Și Domnul îți va ajuta,
Să pieri El nu te lasă.
Puternic graț, alui Christos,
Oprește vântul furios;
Iar cerul vieței tale,
Acuși se va Însenina,
Și ajungi limanu 'n pace.

Dacă ești purtat de valul furios,
Și crezându-te pierdut devii fricos:
Ia în seamă binecuvântările,
Ția făcut Domnul parte și din ele.

Cor. Ia în seamă și darurile.
Toate binecuvântările,

Că ți-a dat Domnul deajuns și din ele.

Grijuri dacă îți apasă inima,
Și-ți e frică că nu le-i putea purta,
Ia în seamă binecuvântările,
Și îți se vor însenina zilele.

Cor.

Astfel încât timp aici vei mai trăi.
Nu despera, Domnul cu tine va fi!
Ia aminte-a lui binecuvântare,
Ingerii te vor însoți pe cale.

Cor.

Eu îl am pe Christos.

Cu câți-va ani mai înainte, nevasta unui ofițer englez, călătoria dela Bristol la Cardiff. Cu asemenea ocazii obicinuite a împărți scrieri religioase la oameni, prin cari atențiunea acestora ce le cetesc, este îndreptată spre eternitate, și se face de cunoscut publicului, că numai Christos este singura cale către Dumnezeu, El este adevărul și viața.

Doamna aceasta între altele a dat și la un preot o așa scriere religioasă (tractat). „Mulțămesc, mulțămesc“ zise popa, „eu am religia mea“. „Iar eu îl am pe Christos“ răspuse doamna. Numai atâta a fost întâmplarea.

Cu doi ani mai târziu, iarăși s'au întâlnit pe bordul unui vapor de mare, Preotul îndată a cunoscut-o pe creștina cea harnică, și întorcându-se spre dînsa, îi grăia: „Aduci-ți d-ta aminte de mine? d-ta odată mi-ai dat scriere religioasă, pe care eu am refuzat-o (răspins). Și d-ta ai zis că: Iar eu îl am pe Christos“. „Da, imi aduc aminte“ răspuse nevasta ofițerului.

„Cuvintele d-tale nu le mai puteam uita“, zise preotul. „Mi se grăviră adânc în inimă. Și prin îndurarea lui Dumnezeu acum și eu pot să zic: îl am pe Christos“.

În inima lui într'adevăr a fost o pace, care prin ori ce păzire strictă a religiei lui de mai înainte, nu și-a putut dobândi. Pacea d-zeească și viață vecinică. Darul D-lui Isus Christos, care a murit pentru cei păcătoși. Cel ce caută fericire, la El va găsi în dar credință, mântuire, fericire, viață și pace.

Iubitul meu cetitor! Ce ai tu? Religie, sau Christos?

Abonamentul la **R. AURORII**: 1 exemplar la o singură adresă pentru un an 1 coroană. Dela 2 până la 6 exemplare 80 fileri. Dela 7—20 exemplare 70 fileri. Dela 21—40 exemplare 60 fileri și delă 41 de exemplare în sus 50 fileri. Iar pentru cele de împărțit înlesnire mare.